

Balak Bet

[Numbers]

(23)18:He took up his parable, and said, Rise up, Balak, and hear; Listen to me, you son of Tzippor:

19:The Almighty is not a man, that He should be deceitful, Nor the son of man, that He should relent: Has He said and will not do it? Has He spoken and not confirmed?

20:Behold, I have received to bless: He has blessed, and I can't reverse it.

21:He has not seen iniquity in Yaakov; Neither has He beheld perverseness in Yisrael: the LORD his God is with him, The friendship of a king is among them.
22:The Almighty brought them forth out of Egypt; He has as it were the strength of the wild-ox.

23:Surely there is no enchantment with Yaakov; Neither is there any divination with Yisrael: Now shall it be said of Yaakov and of Yisrael, What has God wrought!

24:Behold, the people rises up as a lioness, As a lion does he lift himself up: He shall not lie down until he eat of the prey, Drink the blood of the slain.

25:Balak said to Bilam, Neither curse them at all, nor bless them at all.

26:But Bilam answered Balak, Didn't I tell you, saying, All that the LORD speaks, that I must do?

27:Balak said to Bilam, Come now, I will take you to another place; peradventure it will please God that you may curse me them from there.

28:Balak took Bilam to the top of Peor, that looks down on the desert.

29:Bilam said to Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven bulls and seven rams.

30:Balak did as Bilam had said, and offered up a bull and a ram on every altar.

(24)1:When Bilam saw that it pleased the LORD to bless Yisrael, he didn't go, as at the other times, to meet with enchantments, but he set his face toward the wilderness.

2:Bilam lifted up his eyes, and he saw Yisrael dwelling according to their tribes; and the Spirit of God came on him.

וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוֹם בְּלָק־¹⁸(23)

וּשְׁמַע הָאֲזִינָה עֲדֵי בְנוֹ צִפּוֹר׃¹⁹ לֹא אִישׁ אֵל וְיִכּוֹב

וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר

וְלֹא יִקְיַמְנָה׃²⁰ הִנֵּה בָרַךְ לָקַחְתִּי וּבָרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבְנָה׃

וְלֹא-הִבִּיט אֶוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא-רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל

יְהוּה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃²² אֵל מוֹצִיאֵם

מִמִּצְרַיִם כְּתוֹעַפֹת רָאִים לוֹ׃²³ כִּי לֹא-נִחַשׁ בְּיַעֲקֹב

וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כִּעֵת יֹאמֶר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל

מִה-פַּעַל אֵל׃²⁴ הֲזֶן-עַם כָּלְבִיָּא יִקּוֹם וְכֹאֲרֵי יִתְנַשֵּׂא

לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֹאכַל טֶרֶף וְדַם-חַלְלִים יִשְׁתֶּה׃

וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בַּלְעָם גַּם-קֹב לֹא תִקְבְּנוּ

גַּם-בָּרַךְ׃

לֹא תִבְרַכְנוּ׃²⁶ וַיַּעַן בַּלְעָם וַיֹּאמֶר אֶל-בְּלָק הֲלֹא

דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֶתֹ

אָעֲשֶׂה׃²⁷ וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בַּלְעָם לְכֵה-נָא אֶקְחֶךָ אֶל-

מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִישָׂר בְּעֵינַי הָאֱלֹהִים וְקִבַּתוּ לִי

מִשָּׁם׃²⁸ וַיִּקַּח בְּלָק אֶת-בַּלְעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף

עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃²⁹ וַיֹּאמֶר בַּלְעָם אֶל-בְּלָק בְּנֵה-

לִי בָזָה שִׁבְעָה מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בָזָה שִׁבְעָה פָרִים

וְשִׁבְעָה אֵילִם׃³⁰ וַיַּעַשׂ בְּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בַּלְעָם

וַיַּעַל פָּר וָאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ׃¹(24) וַיֵּרָא בַלְעָם כִּי טוֹב בְּעֵינָי

יְהוָה לְבָרַךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-הָלַךְ כְּפַעַם-בְּפַעַם

לְקַרְאֵת נְחֻשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל-הַמִּדְבָּר פָּנָיו׃² וַיִּשָּׂא

בְּלָעַם אֶת-עֵינָיו וַיִּרְאֵ אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטֵי
וַתְּהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: **וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נֹאֵם**
בְּלָעַם בְּנֹו בְּעֹר וַנֹּאֵם הַגָּבֵר שְׁתֵּם הָעֵינַי: **וַנֹּאֵם שְׁמַע**
אֲמַר־אֵל אֲשֶׁר מִחֲזֵה שְׁדֵי יַחֲזֵה נִפְל וּגְלוֹי עֵינָיִם:

3:He took up his parable, and said, Bilam the son of Beor says, The man with an open eye says;

4:He says, who hears the words of the Almighty, Who sees the vision of the Omnipotent, Falling down, and having his eyes open:

5:How goodly are your tents, Yaakov, Your tents, Yisrael!
6:As valleys are they spread forth, As gardens by the river,
As aloes which the LORD has planted, As cedar trees beside the waters.

7:Water shall flow from his buckets, His seed shall be in many waters, His king shall be higher than Agag, His kingdom shall be exalted.
8:The Almighty brought him forth out of Egypt; He has as it were the strength of the wild-ox: He shall eat up the nations his adversaries, Shall break their bones in pieces, Smite them through with his arrows.

9:He stooped down, he couched as a lion, as a lioness; Who will rouse him up? Blessed be they who bless you, Cursed be they who curse you.
10:Balak's anger burned against Bilam, and he struck his hands together; and Balak said to Bilam, I called you to curse my enemies, and behold, you have altogether blessed them these three times.

11:Therefore now flee you to your place: I thought to promote you to great honor, but behold, the LORD has kept you back from honor.
12:Bilam said to Balak, Didn't I also tell your messengers whom you sent to me, saying,

13:If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the word of the LORD, to do either good or bad of my own mind; what the LORD speaks, that will I speak.

מֵה-טָבוֹ אֵהְלִיךָ יַעֲקֹב מִשְׁפְּנֵיךָ יִשְׂרָאֵל: **כְּנַחְלִים**
נָטְיוֹ כְּגִנֹּת עָלַי נְהַר כְּבָאֵהָלִים נָטַע יְהוָה בְּכַרְזִים
עַל־יַמִּים: **וַיִּזְלַח מַיִם מִדְּלִיּוֹ וַזְרַעוּ בְּמַיִם רַבִּים וַיִּרְם**
מֵאֲגַג מֶלֶכּוֹ וַתִּנְשָׂא מִלְּכָתּוֹ: **אַל מוֹצִיאֻ מִמְצָרִים**
כְּתוֹעַפֹת רָאֵם לוֹ יֹאכֹל גּוֹיִם צָרָיו וְעַצְמֹתֵיהֶם יִגְרֵם
וַחֲצָיו יִמְחֹץ: **כִּרְע שָׁכַב בְּאָרְזֵי וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמוֹ**
מִבְּרִכְיָךְ בְּרוּךְ וּמִבְּרִיךְ אָרוּר: **וַיִּחַר-אַף בְּלֶק אֶל-**
בְּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֶת-כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֶל-בְּלָעַם לָקַב
אֵיבִי קָרָאתִיךָ וְהִנֵּה בִּרְכָתְךָ בְּרֹךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
וְעַתָּה בְּרַח-לָךְ אֶל-מְקוֹמְךָ אֲמַרְתִּי כִּבְדְּךָ אֲכַבְדְּךָ
וְהִנֵּה מְנַעַךְ יְהוָה מִכְּבוֹד: **וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בְּלֶק**
הֲלֹא גַם אֶל-מִלְּאֲכִיךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי
לֵאמֹר: **אִם-יִתֶּן-לִי בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא**
אוֹכַל לָעֵבֶר אֶת-פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה
מִלְּבִי אֲשֶׁר-יְדַבֵּר יְהוָה אִתּוֹ אֲדַבֵּר:

Balak Bet

[Numbers]

(23)18:He took up his parable, and said, Rise up, Balak, and hear; Listen to me, you son of Tzippor:

19:The Almighty is not a man, that He should be deceitful, Nor the son of man, that He should relent: Has He said and will not do it? Has He spoken and not confirmed?

20:Behold, I have received to bless: He has blessed, and I can't reverse it.

21:He has not seen iniquity in Yaakov; Neither has He beheld perverseness in Yisrael: the LORD his God is with him, The friendship of a king is among them.
22:The Almighty brought them forth out of Egypt; He has as it were the strength of the wild-ox.

23:Surely there is no enchantment with Yaakov; Neither is there any divination with Yisrael: Now shall it be said of Yaakov and of Yisrael, What has God wrought!

24:Behold, the people rises up as a lioness, As a lion does he lift himself up: He shall not lie down until he eat of the prey, Drink the blood of the slain.

25:Balak said to Bilam, Neither curse them at all, nor bless them at all.

26:But Bilam answered Balak, Didn't I tell you, saying, All that the LORD speaks, that I must do?

27:Balak said to Bilam, Come now, I will take you to another place; peradventure it will please God that you may curse me them from there.

28:Balak took Bilam to the top of Peor, that looks down on the desert.

29:Bilam said to Balak, Build me here seven altars, and prepare me here seven bulls and seven rams.

30:Balak did as Bilam had said, and offered up a bull and a ram on every altar.

(24)1:When Bilam saw that it pleased the LORD to bless Yisrael, he didn't go, as at the other times, to meet with enchantments, but he set his face toward the wilderness.

2:Bilam lifted up his eyes, and he saw Yisrael dwelling according to their tribes; and the Spirit of God came on him.

וַיִּשָׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בָּלָק וּשְׁמַע הָאֲזִינָה עָדֵי בְנוֹ צִפּוֹר׃ 19 לֹא אִישׁ אֵל וְיִכְזֹב וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם הֲהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדָבָר וְלֹא יִקְיָמְנָה׃ 20 הִנֵּה בָרַךְ לָקַחְתִּי וּבָרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה׃ 21 לֹא-הִבִּיט אֵוֹן בְּיַעֲקֹב וְלֹא-רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃ 22 אֵל מוֹצִיאֵם מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפֹת רָאִם לוֹ׃ 23 כִּי לֹא-נַחֵשׁ בְּיַעֲקֹב וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כִּעֵת יֹאמֶר לְיַעֲקֹב וּלְיִשְׂרָאֵל מִה-פָּעַל אֵל׃ 24 הֲנֶעַם כָּל־בִּיא יָקוּם וְכֹאֲרִי יִתְנַשֵּׂא לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֹאכַל טֶרֶף וְדַם-חַלְלִים יִשְׁתָּה׃ 25 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בְּלָעָם גַּם-קֹב לֹא תִקְבְּנוּ גַם-בָּרַךְ לֹא תִבְרַכְנוּ׃ 26 וַיַּעַן בְּלָעָם וַיֹּאמֶר אֶל-בָּלָק הֲלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוָה אֶתּוֹ אֶעֱשֶׂה׃ 27 וַיֹּאמֶר בָּלָק אֶל-בְּלָעָם לְכֵה-נָא אֶקְחֶךָ אֶל-מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִישָׂר בְּעֵינַי הָאֱלֹהִים וְקִבַּתּוּ לִי מִשָּׁם׃ 28 וַיִּקַּח בָּלָק אֶת-בְּלָעָם רֹאשׁ הַפְּעוֹר הַנִּשְׁקָף עַל-פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ 29 וַיֹּאמֶר בְּלָעָם אֶל-בָּלָק בְּנֵה-לִי בְזֶה שְׁבַע מִזְבְּחֹת וְהִכֵּן לִי בְזֶה שְׁבַע פָּרִים וְשְׁבַע אִילָם׃ 30 וַיַּעַשׂ בָּלָק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעָם וַיַּעַל פָּר וְאִיל בַּמִּזְבֵּחַ׃ 1 (24) וַיֵּרָא בְּלָעָם כִּי טוֹב בְּעֵינָיו יְהוָה לְבָרֵךְ אֶת-יִשְׂרָאֵל וְלֹא-הָלַךְ כַּפְעַם-כַּפְעַם לְקִרְאֹת נֹחָשִׁים וַיִּשֶׁת אֶל-הַמִּדְבָּר פָּנָיו׃ 2 וַיִּשָּׂא

בְּלָעַם אֶת-עֵינָיו וַיֵּרֶא אֶת-יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטֵי
 וְתֵהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים: ³ וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם
 בְּלָעַם בְּנוֹ בְּעֹר וַנֵּאֵם הַגָּבֵר שְׁתֵּם הָעֵינַי: ⁴ נָאִם שָׁמַע
 אִמְרֵי-אֵל אֲשֶׁר מִחֻזָּה שְׂדֵי יַחֲזֶה נִפְלַ וְגִלְוֵי עֵינָיִם:
⁵ מֵה-טָבוֹ אֵהְלִיךְ יַעֲקֹב מִשְׁפְּנֵתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: ⁶ כְּנַחְלִים
 נָטְיוֹ כְּגִבְתַּת עָלַי נֶהַר כְּאֵהָלִים נָטַע יְהוָה כְּאֶרְזִים
 עָלֵי-מַיִם: ⁷ יִזְלֶ-מַיִם מִדְּלִיּוֹ וְזָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים וַיְרֹם
 מֵאֲגַג מְלָכֹו וְתַנְשֵׂא מִלְּכָתּוֹ: ⁸ אֵל מוֹצִיאֹ מִמִּצְרַיִם
 כְּתוֹעַפֹת רָאִם לוֹ יֹאכֵל גּוֹיִם צָרְיוֹ וְעֲצַמֹתֵיהֶם יִגְרֹם
 וְחֲצִיו יִמְחֹץ: ⁹ בָּרַע שָׁכַב כְּאֶרֶץ וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמְנוֹ
 מִבְּרִכְיָךְ בְּרוּךְ וְאֶרְרִיךְ אֶרְוֶר: ¹⁰ וַיִּחַר-אַף בְּלֶק אֶל-
 בְּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֶת-כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֶל-בְּלָעַם לֵקֵב
 אֵיבִי קְרָאתִיךָ וְהִנֵּה בִרְכָתְךָ בְּרֶךְ זֶה שְׁלֹשׁ פְּעָמִים:
¹¹ וְעַתָּה בְּרַח-לְךָ אֶל-מְקוֹמְךָ אִמְרֵתִי כִּבְדֹךָ אֲכַבְדְּךָ
 וְהִנֵּה מְנַעַךְ יְהוָה מִכְּבוֹד: ¹² וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל-בְּלֶק
 הֲלֹא גַם אֶל-מְלֹאכֶיךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבְרַתִּי
 יֹאמְרוּ: ¹³ אִם-יִתֶן-לִי בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
 אוֹכֵל לְעֵבֵר אֶת-פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה
 מִלְּבִי אֲשֶׁר-יְדַבֵּר יְהוָה אִתּוֹ אֲדַבֵּר:

3:He took up his parable, and said, Bilam the son of Beor says, The man with an open eye says;

4:He says, who hears the words of the Almighty, Who sees the vision of the Omnipotent, Falling down, and having his eyes open:

5:How goodly are your tents, Yaakov, Your tents, Yisrael!

6:As valleys are they spread forth, As gardens by the river, As aloes which the LORD has planted, As cedar trees beside the waters.

7:Water shall flow from his buckets, His seed shall be in many waters, His king shall be higher than Agag, His kingdom shall be exalted.

8:The Almighty brought him forth out of Egypt; He has as it were the strength of the wild-ox: He shall eat up the nations his adversaries, Shall break their bones in pieces, Smite them through with his arrows.

9:He stooped down, he couched as a lion, as a lioness; Who will rouse him up? Blessed be they who bless you, Cursed be they who curse you.

10:Balak's anger burned against Bilam, and he struck his hands together; and Balak said to Bilam, I called you to curse my enemies, and behold, you have altogether blessed them these three times.

11:Therefore now flee you to your place: I thought to promote you to great honor, but behold, the LORD has kept you back from honor.

12:Bilam said to Balak, Didn't I also tell your messengers whom you sent to me, saying,

13:If Balak would give me his house full of silver and gold, I could not transgress the word of the LORD, to do either good or bad of my own mind; what the LORD speaks, that will I speak.

וַיִּשָּׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר קוּם בְּלָק¹⁸⁽²³⁾
 וּשְׁמַע הַאֲזִינָה עַדִּי בְּנוֹ צִפּוֹר׃ לֹא אִישׁ אֵל וַיִּכְוֹב
 וּבֶן-אָדָם וַיִּתְנַחֵם וַיִּתְנַחֵם הֵהוּא אָמַר וְלֹא יַעֲשֶׂה וְדַבֵּר
 וְלֹא יִקְיַמְנָה׃ הִנֵּה בָרַךְ לְקַחְתִּי וּבָרַךְ וְלֹא אֲשִׁיבָנָה׃
 לֹא-הֵבִיט אֵוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא-רָאָה עֲמַל בְּיִשְׂרָאֵל
 יְהוּה אֱלֹהֵיו עֲמֹו וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ׃ אֵל מוֹצִיאֵם
 מִמִּצְרַיִם כְּתוּעַפַּת רְאִים לוֹ׃ כִּי לֹא-נַחֲשׁ בְּיַעֲקֹב
 וְלֹא-קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל כָּעַת יֹאמֶר לְיַעֲקֹב וְלִיִּשְׂרָאֵל
 מִה-פָּעַל אֵל׃ הֵן-עָם כָּלְבִיָּא יִקּוּם וְכֹאֲרִי יִתְנַשֵּׂא
 לֹא יִשְׁכַּב עַד-יֹאכַל טָרֶף וְדַם-חֲלָלִים יִשְׁתָּה׃
 וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בְּלָעָם גַּם-קָב לֹא תִקְבְּנוּ גַם-בָּרַךְ
 לֹא תִבְרַכְנוּ׃ וַיַּעַן בְּלָעָם וַיֹּאמֶר אֶל-בְּלָק הֲלֹא
 דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ לֵאמֹר כֹּל אֲשֶׁר-יִדְבֹר יְהוּה אֲתוֹ
 אֶעֱשֶׂה׃ וַיֹּאמֶר בְּלָק אֶל-בְּלָעָם לְכֵה-נָא אֶקְחֶךָ אֶל-
 מְקוֹם אַחֵר אוֹלֵי יִישָׂר בְּעֵינַי הֲאֵלֵהֶם וְקִבַּתוּ לִי

מִשָּׁם׃ ²⁸וַיִּקַּח בָּלֶק אֶת־בְּלָעַם רֹאשׁ הַפְּעֹר הַנְּשָׁקָה
עַל־פְּנֵי הַיְשִׁימֹן׃ ²⁹וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל־בָּלֶק בְּנֵה־
לִי בֹזֵה שְׁבַע מִזְבְּחֹת וְהִכֹּן לִי בֹזֵה שְׁבַע פָּרִים
וְשְׁבַע אֵילִם׃ ³⁰וַיַּעַשׂ בָּלֶק כַּאֲשֶׁר אָמַר בְּלָעַם
וַיַּעַל פָּר וְאֵיל בַּמִּזְבֵּחַ׃ ²⁴וַיֵּרָא בְּלָעַם כִּי טוֹב בְּעֵינָי
יְהוָה לְבָרֶךְ אֶת־יִשְׂרָאֵל וְלֹא־הָלַךְ כְּפַעַם־בְּפַעַם
לְקַרְאֵת נְחָשִׁים וַיֵּשֶׁת אֶל־הַמְּדַבֵּר פְּנָיו׃ ²וַיֵּשֶׂא
בְּלָעַם אֶת־עֵינָיו וַיֵּרָא אֶת־יִשְׂרָאֵל שֹׁכֵן לְשִׁבְטֵי
וְתָהִי עָלָיו רוּחַ אֱלֹהִים׃ ³וַיֵּשֶׂא מִשְׁלוֹ וַיֹּאמֶר נָאִם
בְּלָעַם בְּנֹו בְעֹר וְנָאִם הַגִּבֹּר שְׁתֵּם הָעֵינַן׃ ⁴נָאִם שָׁמַע
אֲמַר־אֵל אֲשֶׁר מִחֲזֵה שְׁדֵי יַחֲזֵה נִפְל וְגִלּוֹי עֵינָיִם׃

⁵מֵה־טֹבוֹ אֶהְלִיךְ יַעֲקֹב מִשְׁכַּנְתֶּיךָ יִשְׂרָאֵל׃ ⁶כְּנַחֲלִים
נָטְיוּ כְּגַנְתַּי עָלַי נָהַר כַּאֲהָלִים נָטַע יְהוָה כַּאֲרֻזִים
עָלֵי־מַיִם׃ ⁷יִזְל־מַיִם מִדְּלִיּוֹ וְזָרְעוּ בְּמַיִם רַבִּים וְיֹרֵם
מִאֲגַג מֶלֶכוֹ וְתַנְשֵׂא מַלְכָתּוֹ׃ ⁸אֵל מוֹצִיאֹ מִמִּצְרַיִם
כְּתוּעַפַּת רָאִם לוֹ יֹאכַל גּוֹיִם צָרְיוֹ וְעַצְמֵתֵיהֶם יִגְרֵם

וַחֲצִיּוֹ יִמְחֶץ׃ ⁹כָּרַע שָׁכַב כַּאֲרִי וּכְלָבִיא מִי יִקֵּי מִנּוֹ
מְבַרְכֶיךָ בְּרוּךְ וְאֲרִיךְ אַרְוֶר׃ ¹⁰וַיִּחַר־אֶף בְּלֶקְ אֶל־
בְּלָעַם וַיִּסְפֹּק אֶת־כַּפָּיו וַיֹּאמֶר בְּלֶק אֶל־בְּלָעַם לְקַב
אִיבֵי קִרְאֲתֶיךָ וְהִנֵּה בִּרְכַתְּ בְּרוּךְ זֶה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים׃
וְעַתָּה מִלְפָּנֶיךָ ¹¹בְּרַח־לְךָ אֶל־מִקְוֶמְךָ אֲמַרְתִּי כַּבֵּד אֶכְבְּדֶךָ
וְהִנֵּה מִנְעֶךָ יְהוָה מִכְּבוֹד׃ ¹²וַיֹּאמֶר בְּלָעַם אֶל־בְּלֶק
הֲלֹא גַם אֶל־מִלְאֲכֶיךָ אֲשֶׁר־שָׁלַחְתָּ אֵלַי דִּבַּרְתִּי
לֵאמֹר׃ ¹³אִם־יִתֶּן־לִי בְּלֶק מְלֵא בֵיתוֹ כֶּסֶף וְזָהָב לֹא
אוּכַל לַעֲבֹר אֶת־פִּי יְהוָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רָעָה
מִלְּבִי אֲשֶׁר־יִדְבַר יְהוָה אֶתוֹ אֲדַבֵּר׃

וישא משלו ויאמר קום בלך
ושמע האזינה עדי בגו צפר לא איש אל וכזב
ובן אדם ויתגזם ההוא אמר ולא יעשה ודבר
ולא יקימנה הגה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה
לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל
יהוה אלהיו עמו ותרועת מכך בו אל מוציאם
ממצרים כתועפת ראם לו כי לא גזש ביעקב
ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל
מה פעל אל הזן עם כלביא יקום וכארי יתשא
לא ישכב עד יאכל טרף ודם חכלים ישותה
ויאמר בלך אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך
לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלך הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
אעשה ויאמר בלך אל בלעם לכה גא אקחך אל
מקום אחר אוכלי ישר בעיני האלהים וקבתו לי

משם ויקח בלך את בלעם ראש הפעור הגשקף
על פני הישימן ויאמר בלעם אל בלך בזה
לי בזה שבעה מזבחת והכן לי בזה שבעה פרים
ושבעה איכלם ויעש בלך כאשר אמר בלעם
ויעל פר ואיל במזבח וירא בלעם כי טוב בעיני
יהוה לברך את ישראל ולא הכך כפעם בפעם
לקראת גזשנים וישת אל המדבר פגיו וישא
בלעם את עיניו וירא את ישראל שכך לשבטיו
ותהי עליו רוז אלהים וישא משלו ויאמר גאם
בלעם בגו בער וגאם הגבר שתם העין גאם שמע
אמרי אל אשר מזחה שדי יחזה גפל וגלוי עינים

מה טבו אהליך יעקב משכנתך ישראל כגזלים
גטיו כגנת עלי גהר כאהלים גטע יהוה כארזים
עלי מים יזל מים מדליו וזרעו במים רבים וירם
מאגג מלכו ותגשא מלכתו אל מוציאו ממזרים
כתועפת ראם לו יאכל גוים זריו ועצמתיהם יגרם

וּזְצִיּוֹ יִמְזַקֵּן כִּרְעֵ עֹכֵב כְּאֲרִי וּכְלָבִיא מִי יִקְיַמְנֵוּ
מִבְּרַכֵּיךָ בְּרוּךְ וְאֲרַרְיֶךָ אֲרוּר וְיִזְזַר אִף בְּלֶקֶת אֶל
בְּלֵעָם וְיִסְפֵּק אֶת כַּפָּיו וְיֹאמֶר בְּלֶקֶת אֶל בְּלֵעָם לִקְבֹּ
אִיבֵי קִרְאֲתֶיךָ וְהִגֵּה בְּרַכְתָּ בְּרוּךְ זֶה עֲשֵׂה פְעָמִים
וְעֵתָה בְּרוּז כִּךְ אֶל מִקְוֹמְךָ אֲמַרְתִּי כְּבֹד אֲכַבְדְּךָ
וְהִגֵּה מִגֵּעֶךָ יְהוּה מִכְבוֹד וְיֹאמֶר בְּלֵעָם אֶל בְּלֶקֶת
הֲלֹא גַם אֶל מִלְּאֲכִיךָ אֲשֶׁר עֲלִזְתָּ אֵלַי דְּבַרְתִּי
לֵאמֹר אִם יִתֵּן לִי בְּלֶקֶת מִלֵּא בֵּיתוֹ כֶּסֶף וְזָהַב לֹא
אוֹכֵל לֵעֲבֹר אֶת פִּי יְהוּה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה אוֹ רַעָה
מִלְּבִי אֲשֶׁר יִדְבַר יְהוּה אֶתוֹ אֲדַבֵּר